

УДК 811.161.2'276-116.3-115:81'243-042.3

ПРО ДЕЯКІ СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ФУНКЦІОНУВАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Володимир ТРУБ

*Інститут української мови НАН України,
вул. Грушевського, 4, Київ, 01001, Україна
trub44@ukr.net*

Відомо, що державна мова є одним з головних чинників, який забезпечує існування та функціонування будь-якої країни. Ця настанова є особливо важливою для української мови, враховуючи її суспільні функції і ту непросту ситуацію, яку зараз переживає країна. Все це зумовлює актуальність максимального поширення по всій території України української мови як державної та підвищення рівня мовної компетенції її носіїв.

Мета статті – подати короткий огляд сучасної мовної ситуації через порівняльну характеристику різних мовних реєстрів української мови та аналіз деяких негативних явищ, які можуть перешкоджати її повноцінному функціонуванню. У зв'язку з цим завдання статті розглянути: 1) інерцію інтерферентного впливу російської мови та російсько-український суржик, 2) відмінності між жаргоном як сленговим утворенням та просторіччям, просто-розмовною мовою, зокрема суржиковою, 3) дистантний вплив англійської мови. За матеріал для аналізу послужили систематизовані приклади з усного мовлення та суспільного дискурсу.

Інерція інтерферентного впливу російської мови та російсько-український суржик

Уплив російської мови як і раніше спричиняється до різноманітних типів відхилень від норм української мови, серед них визначальне місце посідає українсько-російський суржик.

Коли ми чуємо висловлення на кшталт *Якщо ви хочете **успіти**, то робіть це **бистріше!***, то одразу розуміємо, що це українсько-російське суржикове просторіччя (Труб, 2000), яке діагностує соціальний тип мовця з недостатнім культурно-освітнім рівнем, з першою українською мовою, яку він не зумів піднести до рівня її літературної форми.

Суржик панує на лексичному рівні, спричиняючись до створення адаптованих українською мовою некодифікованих, тобто таких, які не існують в українській мові, гібридних форм, сформованих на основі російських лексем. Відмінною рисою суржику є частотне вживання некодифікованих форм замість нормативних українських номінацій, які належать до елементів загальнозживаної лексики:

*Це таке добре вино, що конопля **оддыхає**;
Ти що, **странна**? Він не **согласився**; Ці городські люди такі **странні**;
Нехай **покушає**! Він **плохо** себе **чувствує**, а там зовсім немає **врачів**.*

Явище суржику, так само як і суто українського просторіччя, засвідчує недостатнє, неадекватне володіння активною формою української літературної мови.

Вживання форм на зразок *оддихає, странна, согласився, плохо, чувствуете, врачі, вніманіє, іздевательство* тощо зовсім не означає, що носієві суржика невідомі адекватні українські відповідники *відпочиває, дивна, погодився, погано, почуває, лікарі, знуцання* і т. ін. Якщо він почує ці слова в чіємусь мовленні або зустрине їх у тексті, то чудово зрозуміє їхнє значення. Проблема полягає в тому, що через брак належного культурно-освітнього рівня ці лексеми не актуалізовані, не активізовані в його повсякденному лексиконі, не входять до його активного словникового запасу, що й спричиняється до відсутності автоматизму вживання адекватних кодифікованих форм у його мовленні чи текстотворенні. Мовець виявляється нездатним при потребі активізувати їх самостійно, без “підказки”, тобто без зовнішнього втручання – почутого правильного мовлення або сприймання кодифікованого тексту.

Принципово інший тип мовної компетенції ілюструють висловлення на зразок:

*В этой акции приняли участие мужчины той же вековой категории;
Всем показалось, что это какая-то зрада;
Сейчас у нас больше внимания на разные подии в Донбассе;
У них уже шесть суток продолжается голодование; Я голодую за всех заключённых;
В их порядке дня этого вопроса не было;
Меня очень драгует бескультурье.*

Як бачимо, це вже випадки не українсько-російського, а російсько-українського суржика від мовців, які добре володіють російською мовою. Враховуючи специфіку спілкування (наприклад – українськомовного слухача-адресата), вони намагаються по-сильно підлаштуватися до умов комунікативної ситуації. За інших обставин мовці, як правило, користуються чистою російською мовою. Слід зазначити, що явище російсько-українського суржика стало поширюватися саме через посилення позицій української мови після здобуття нею державного статусу.

Варіювання реєстрів: жаргон і сленгові утворення, просторіччя, просто-розмовна мова

Як відомо, один з важливих принципів функціонування природної мови полягає в одночасному співіснуванні в ній різних стилів (реєстрів), тобто передбачає здатність мовця варіювати реєстри залежно від типу спілкування, його обставин і насамперед від характеру його адресата. На думку Л. Крисіна (1989, с. 43), вільне володіння різновидами мови, зокрема книжною та розмовною, є нормальним, природним явищем.

Отже, повноцінне володіння мовою обов’язково передбачає, що в активному словниковому запасі мовця мають одночасно співіснувати кілька лексиконів, в яких одне й те саме поняття може позначатися по-різному. І, на відміну від прикладів, розглянутих раніше, кожне з цих позначень є, так би мовити, доречним, кодифікованим. Таким чином, можна говорити про міжстильову (міжреєстрову) синонімію.

Так, розмовно-побутовий стиль – це реєстр мовлення, адресоване людям, яких мовець вважає близькими до себе (незалежно від їхнього віку чи професії), “рівними” собі, почувуючи себе з ними вільно та розкуто.

Різноманітні професійні жаргони природно розглядати як розмовно-побутові варіанти субмов, які розмежовуються в рамках науково-технічного функціонального стилю літературної форми мови – наприклад, субмов математики, електроніки, кібернетики, медицини та ін.

Те саме значною мірою стосується і молодіжного жаргону, з тією різницею, що в цьому випадку “контингент” адресатів суттєво ширшає і може включати багатьох

людей від 14 до 30; їх мовець кваліфікує як своїх (приблизних) однолітків і відтак зараховує до свого кола – середовища, з яким він сам себе ототожнює і якому притаманне усвідомлення своєї “вищості”, привілейованості в порівнянні з іншими віковими категоріями.

У цьому контексті слід особливо наголосити на принциповій відмінності між жаргоном як сленговим утворенням та просторіччям, просто-розмовною мовою, зокрема і суржиковою. Основою, джерелом просторіччя, яке, власне, і відрізняє його від інших підсистем, є слова **неправильного** слововжитку, які віддзеркалюють недостатній освітньо-культурний рівень носіїв просторіччя. Натомість жаргонні чи сленгові лексичні одиниці – це результат своєрідної “творчості” мовців, які цілком володіють їхніми нейтральними чи літературними відповідниками. У цих одиницях, штучно створених в рамках певної вузької групи, закладена думка, елементи гри, творчого пошуку, дія аналогії, метафори і т. ін.

Як було зазначено, кожне вживання елемента професійного чи молодіжного жаргону є синкретичним засобом вираження значень двох типів – денотативного значення, що вказує на певний об’єкт, особу чи типову ситуацію, і значення, яке відбиває специфіку даного мовного регістру – вид взаємовідносин між мовцем і слухачем, те, як саме вибудовує мовець характер своїх стосунків з адресатом упродовж конкретного мовленнєвого акту.

Так, професійні жаргонні вислови *дисер*, *менюшка*, *сисадмін* вказують на чиюсь написану чи ненаписану дисертацію, меню програмного забезпечення, системного адміністратора та одночасно відбивають узагальнене значення на зразок: ‘ми говоримо з тобою, не дотримуємось правил відповідної фахової функціональної субмови, адже ми і так добре розуміємо один одного, бо обидва належимо до того самого вузького професійного кола’.

Аналогічним чином елементи молодіжного жаргону, на зразок *Аська*, *чесати Клаву*, *пепсіколка*, *підколоти косяк*, *офігеніс*, вказуючи відповідно на програму АСQ, набирання на клавіатурі комп’ютера, дівчину-тінейджера, згортання сигарети з марихуаною чи велике подивування чимось, одночасно містять значення на кшталт ‘ми говоримо з тобою як свої люди, без зайвої ввічливості, в ній немає потреби, оскільки і так чудово розуміємо і поважаємо один одного – адже належимо до спільного “високообраного” кола, тобто молоді’.

Але важливо наголосити, що в разі потреби, а саме зміни комунікативної ситуації на більш офіційну, повноцінні мовці легко переходять від розмовно-побутового чи жаргонного мовлення до вживання літературних відповідників розмовно-побутових чи жаргонних форм.

Разом з тим, існують і такі жаргонні елементи, які не мають жодного денотативного значення і відбивають **лише** специфіку обраного мовцем мовного регістру. Зокрема, в молодіжному жаргоні таку обмежену функцію виконують лексеми, на зразок *коротше* та *тіпа*: *А знаєш, у мене на Либідській, коротше, є подружка; Коротше, познайомтесь; Там були, коротше, одні пепсіколки і не було кого кадрити*. Цей елемент, який є частотним у молодіжному мовленні, практично ніколи не вживається у значенні ‘коротше кажучи’, а просто слугує маркером, що повсякчас підтверджує незмінність того регістру спілкування, в якому розмова точилася раніше.

Дистантний вплив англійської мови

Як відомо, на сучасному зрізі історичного розвитку суспільства маємо перейти через надзвичайно важке випробування – чергову активізацію процесів глобалізації у

всіх сферах життя. Процеси набагато масштабніші від попередніх, вони накрили не лише матеріальний вимір життя, а й активно втручаються в світ духовний. Відтак до нашої мови увірвалася злива слів і словосполучень на позначення абсолютно нових і для багатьох не завжди зрозумілих понять: *маркетинг, менеджмент, мерчандайзинг, офшори, дилер, провайдер, роумінг, коучінг, овердрафтне кредитування, прайс-лист, смарт-карти, стоковий магазин, грант, аплікант, дистриб'ютер, саміт, брифінг, софтвер, онлайн* та ін.

Слід особливо наголосити, що механізм утворення нових англійзованих назв є практично тим самим, що і спосіб формування “гібридних” форм українсько-російського суржику на зразок *увірений, наравиться, із'ять, понімати, вкусний, остальні, со-вершиенно, на pewno* та ін. Різниця лише в тому, що в першому випадку “українізуються” не російські, а англійські основи, пряме значення яких для багатьох носіїв української (чи російської) мови часто залишається невідомим. А у випадку суржику українською мовою адаптуються такі російські основи, значення яких є загальновідомим. У той же час адаптовані нашою мовою англійські та інші чужомовні терміни легко здобувають статус нормативних кодифікованих утворень української мови і входять до складу лексики, яка належить до однієї з форм літературної мови. Це відбувається саме тому, що, на відміну від суржикових форм, які різко контрастують з питомо українськими кодифікованими лексемами на зразок *впевнений, подобається, вилучити, розуміти, смачний, решта, зовсім (абсолютно), мабуть...*, відповідним новотворам чужомовного походження немає з чим контрастувати і, отже, конкурувати – адже українська мова раніше не встигла виробити власних (українських) назв для позначуваних ними нових (для нас) реалій.

Багато запозичень мають термінологічний статус і їхнє значення розкривається у спеціальних дефініціях, відомих переважно фахівцям з тієї чи іншої галузі. Наприклад, *франшиза* – ‘форма угоди, яка укладається між людиною чи групою людей за право використовувати їхню торгівельну марку у своїх комерційних цілях’; *рояліті* – ‘винагорода, яку отримує автор за використання його творів’.

Як відомо, з плином часу природна мова змінюється. І хоча будь-яка мова є невіддільною від її носіїв, ці зміни відбуваються начебто незалежно від волі людини. У цьому контексті дуже важливо звернути увагу на ще одне явище в сучасній мовній реальності України, яке навряд чи можна вважати позитивним і яке стрімко набуває дедалі більшого поширення в урбаністичній літературній формі як української, так і російської мов. Наведемо невеликий корпус даних, якими рясніють повідомлення українських засобів масової інформації. Щодалі частіше можна почути висловлювання на зразок:

*Як **ангрейдити інфраструктуру**? Я хотів **ангрейдити** свій комп'ютер; Про перспективу **ангрейду** людського мозку.*

*Для любителів **хендмейду**; Успішні люди обирають **хендмейд**.*

*Тепер **кони** працюють у всіх великих містах України.*

*Це дуже високий **левел** гри; Ми зробили **варіант** у три **левела**; Американська економіка – це високий **левел**.*

*Відбулася велика кількість **івентів** підготовки до Гоголь-фесту; Будьте в курсі наших дегустаційних **івентів**!; Користувачі реагують на окремі **івеннти**.*

*Маятник хитнеться у протилежний бік, і люди знову захочуть **інтертейнмента**; Я дивлюсь журналістів, які займаються **інтертейнментом**.*

*Кількість **байєрів** різко зростає.*

*Чи є повні **варранти**?*

***Стріт-барбер** (реклама перукаря).*

Це був дуже цікавий перформенс.

Коли будемо мати хороші кейси вдалого подання петицій? Фільм “Поводир” – один з наших найбільш успішних кейсів; Жоден чужий кейс в Україні не спрацював; Ми аналізуємо тільки успішні кейси. Такі кейси справді є; Нещодавно був кейс з перекладним плагіатом; Юристи працюють над різними кейсами; Ми переходимо до цікавих кейсів; Це стає реальним кейсом для людини; Кейс з вбивством Гандзюк є показовим; Не можна замовчувати кейси ксенофобії та ін.

Перше, що спадає на думку – це типове мовлення наших діаспоритів в Америці чи Канаді, які вживають гібридні українсько-англійські форми, що походять з доміантної англійської, яка має державний статус у країнах, що надали їм притулок. Але тут насправді йдеться не про діаспоритів, а про мовців-громадян України. Вони користуються гібридними формами, джерелом яких є мова, що аж ніяк не є у нас державною, яка навіть не є протилежним членом білінгвальної мовної пари, як російська мова. Українці віддають перевагу вживанню форм, що походять з мови, яка є для нас іноземною і потребує спеціального вивчення. Отже, джерелом такого мовлення є вже не масовий українсько-російський білінгвізм, а потужний дистантний вплив. Це було б виправдано, коли б ці форми позначали поняття, реалії, яких у нас раніше не було і які увійшли до нашого життя, до нашого вжитку внаслідок глобалізації. Однак ці елементи вживаються на позначення понять, які мають в українській мові чіткі питомі відповідники: *апгрейдити – вдосконалити; левел – рівень; івент – подія; кейс – випадок, прецедент; інтертейнмент – розвага; варанти – гарантії; байер – покупець; експірієнс – досвід; іскейп – втеча; ез южуал – як завжди, толерувати – нормально ставитись; хавбек – напівзахисник, бекграунд – підґрунтя; драйв – задоволення; софістикейтид – вишуканий, челлендж – виклик та ін.*

Неякву на авіарейс почали називати *ноу шоу (no show)*, а закриття стійки реєстрації перед вильотом – *закриттям гейту (gate)*. Відтепер з великою тривогою почали звертати увагу на явище *булінгу*, тобто знущання старшокласників чи однокласників над іншими дітьми. Але ж дитяча жорстокість в школах існувала завжди. Виходить, що справжня боротьба з цим ганебним явищем розпочалася тільки після початку широкого вживання англійського терміна.

Такі висловлення засвідчують досить високий культурно-освітній рівень мовців, які достатньо володіють як українською, російською мовами, так і англійською як іноземною.

Відбувається проста, невимущена українізація англійських лексем з частим використанням українських формантних засобів, типових для різних частин мови. Англійські іменники перетворюються на “начебто українські”, які можуть вживатися в різних відмінках однини і множини, хоча інколи навіть грамема множини залишається англійською (*Чому в Україні не відбувається великих чейндж-з?*). Такі “українські” іменники часто набувають той самий граматичний рід, який мають їхні справжні питомо українські відповідники: *мітинка – рукавичка, байер – покупець, кейс – випадок, девайс – пристрій, маркет – ринок.*

Але так відбувається не завжди: *інтертейнмент (entertainment) – розвага* (жін. рід), але *Зараз головний інтертейнмент* (чол. рід) *в країні – політика*; *тім (team) – команда* (жін. рід), але *Скільки колег працювало з вами в єдиному тімі?* (чол. рід); *баттл (battle) – битва* (жін. рід), але *В Коломиї після 6-годинного танцювального баттлу* (чол. рід) *був визначений чемпіон України*; *стейтмент (statement) – заява* (жін. рід), але *Раніше ми мало чіткий стейтмент* (чол. рід) *від МВФ; промо (promo) – реклама* (жін. рід), але *Як у вас будувалося промо* (сер. рід)?

У наведених прикладах граматичний рід новотвору чітко діагностується граматичним родом українського прикметника, який його означає, а також і граматичним родом дієслів минулого часу (*відбувся батл, будувалося промо*).

Утворюються нові “прикметники” (*мейнстрімівський, оупен, топовий, фейковий, аутстендінг, софістикеїтид*) та прислівники наприклад: *драйвово, ез южуел (as usual), кейсово* (порівн. *Хотілося більш точно, кейсово працювати з вчителями*), *оупен ейр* (порівн. *Захід відбувається оупен-ейр*).

З допомогою типових українських формантів утворюються дієслівні форми інфінітива *ангрейдити, хейтити, тестити, фіксити* (хоча існує українське *фіксувати*) та навіть наказового способу: *зачекінься! (Зачекінься на IT-арені з українським радіо!)*.

Важливо зазначити, що сам факт застосування українських формантних засобів до запозиченої англійської основи засвідчує відсутність перемикання кодів, тобто вказує на те, що з погляду мовця відповідні новотвори є нормальними українськими мовними одиницями.

Психологічний механізм цього явища знову ж таки доречно порівняти з психологічним механізмом українсько-російського суржику. Суржик віддзеркалює такий недостатній стан мовної компетенції, коли мовець не досягнув (або ще не досяг) здатності автоматично, не замислюючись, вживати кодифіковані літературні відповідники замість некодифікованих суржикових форм. Поміж тим розглядуване явище засвідчує протилежну ситуацію – ситуацію заміщення, тобто мовці, які раніше автоматично вживали правильні українські літературні форми, почали згодом без перемикання коду віддавати перевагу їхнім англійським відповідникам. І така мовна стратегія теж набула автоматичного характеру, тобто мовцям легше скористатися англізованою гібридною формою, ніж безумовно відомою їм українською. Відбуваються широкомасштабні заміни на зразок: *зв’язок – конект, зворотній зв’язок – фідбек, зиск – профіт, прибуток – інкам, виклик – челендж, ненавидіти – хейтити, перевіряти – тестити, вдосконалити – ангрейдити, інформація – дейта, рукавичка – мітинка, команда – тім, пристрій – девайс* та ін. Для таких мовців вживання англізованих гібридних форм не є проявом розмовно-побутового чи жаргонізованого мовлення, з якого в разі зміни комунікативної ситуації легко переходять на застосування адекватних літературних українських форм. Навпаки, вони вважають (може і підсвідомо), що саме англізовані номінації виконують функцію оптимальних літературних форм української мови. Отже, якщо носії українсько-російського суржику – це мовці, які ще не змогли перейти до вживання правильних українських літературних форм, то в розглядуваній ситуації йдеться про освічених носіїв української мови, які **вже** здійснили перехід від оперування адекватними мовними одиницями до гібридних новоутворень, які вони вважають більш привабливими. Такий стиль мовлення особливо притаманний деяким представникам інтелігенції, різноманітних бізнесових структур, працівникам медіа-сфери, діячам шоу-бізнесу тощо.

Як відомо, численні спроби русифікації спочатку взагалі забороняли українську мову (за часів царату), а потім здійснювали пряме втручання в мовний устрій, запроваджуючи директивні зміни в граматиці, лексиці, створювалися замовні словники, націлені на максимальне уподібнення української мови до російської. Натомість в ситуації, про яку йде мова, ніхто нікого ні до чого не примушує – цей перехід на широке вживання англізованих елементів відбувається в багатьох абсолютно добровільно, у декого може і несвідомо.

Виходить, що повсякчасне вживання зросійщених українських форм свідчить про недостатній культурно-освітній рівень. Натомість віддавання переваги адаптованим

українською мовою англійським лексемам притаманне багатом достатньо освіченим мовцям. Але і перших, і других об'єднує спільна риса лабільності – орієнтація на те, що здається їм більш престижним в порівнянні з рідною мовою.

У цьому контексті доречно знову згадати про небезпеку **мовного відступництва**, про яку більш як 150 років тому попереджав О. О. Потебня. А в наш час про недостатню **мовну стійкість** українців постійно нагадує Орест Ткаченко (2014).

Цікаво, що популярна радіопередача, яка майже щоденно навчає правильному вживанню української мови, називається “Лайфхак українською”, тобто “Корисні поради з української мови”. В розділі “Антисуржик” вона закликає до нещадної боротьби з будь-якими виявами українсько-російського суржику, детально аналізуючи кожну помилку, але утримується від оцінювання цієї новітньої тенденції захоплення англіцизмами, обмежуючись лише перекладом відповідної англізованої лексики.

Висновки

Елементи українсько-російського суржику, так само як і російсько-українського, не можуть бути кодифіковані ні в українській, ні в російській мові. Як вже зазначалося, повне право на кодифікацію мають чужоземні терміни на позначення нових для нас реалій. А от питання про мовний статус стрімко поширюваних гібридних англізованих форм, які дублюють питомі українські лексеми, поки що залишається без відповіді.

Носії суржикового просторіччя як мінімум розуміють значення одиниць літературної форми своєї мови, суржиковими відповідниками яких вони активно користуються у своєму мовленні. Натомість розглянутий тип “глобалізованого” мовлення, пересипаного елементами з іноземної мови, буде для них просто незрозумілим. Це явище трохи нагадує мовні стратегії, що ними 150 чи 200 років тому користувалися дворяни, які спілкувалися між собою французькою мовою, а російську чи українську вживали лише звертаючись до челяді. Але тепер інші часи і наведені приклади лунають у численних інтерв'ю, які транслюються на всю Україну. Як видається, подібні мовні явища сприятимуть не стільки консолідації українського суспільства, скільки його подальшому розшаруванню.

Чи можна змусити такі явища працювати на досягнення власних і національних інтересів? Як зробити так, щоб знання іноземної мови (хай навіть такої універсальної і визнаної в усьому світі як англійська) не позначалося негативно на володінні мовою своєї держави? Що потрібно, щоб ці процеси не стояли на перешкоді прагненню українців зберегти свою культуру, віру, свою історію та мову?

Щоб хоча б частково протистояти такому потужному впливу, потрібен зовсім інший рівень національної самосвідомості, який мав би спиратися на потужну підтримку з боку держави та урядових органів.

Список покликань

- Крысин, Л.П., 1989. *Социолингвистические аспекты изучения современного русского языка*. Москва: Наука.
Ткаченко, О.Б., 2014. *Українська мова: сьогодення й історична перспектива*. Київ.
Труб, В., 2000. Явище суржику як форма просторіччя в ситуації двомовності. *Мовознавство*, 1, с. 47-58.
Vendries, J., 1923. *Le langage*. Paris.

References

- Krysin, L.P., 1989. *Sociolinguistic aspects of study of the contemporary Russian language*. Moscow: Nauka (in Russian)
Tkachenko, O.B. *Ukrainian language: Present and Historical Perspective*. Kyiv (in Ukrainian).

Trub, V., 2000. Phenomenon of “surzhyk” as a form of popular speech in bilingual situation. *Movoznavstvo*, 1, p. 47-58 (In Ukrainian)

Vendries, J., 1923. *Le langage*. Paris.

ON SOME MODERN TRENDS IN FUNCTIONING OF UKRAINIAN

Volodymyr TRUB

*The National Academy of Science of Ukraine, Institute of Ukrainian Language
Department of Stylistic, Language Culture and Sociolinguistics
trub44@ukr.net*

Background. The article proceeds from conception that the official language is one of the main permanent factors ensuring normal existence and functioning of any country. This statement is especially important to Ukrainian taking into account all numerous prosecutions and restrictions that it had to go through during its historical development and a hard current situation in Ukraine.

Purpose. The purpose of paper is a short review of current trends of linguistic situation in Ukraine by means of comparing functions of different linguistic registers of Ukrainian.

Results. The article states that the long (over 350 years) coexistence of Ukrainian and Russian in the same area resulted in appearance of phenomenon of the so called Ukrainian-Russian “surzhyk”. This linguistic register can be interpreted as a kind of popular speech of Ukrainian which appeared as a result of bilingual situation with the domination of Russian. Nowadays the gradual reinforcement of Ukrainian in the status of the official language resulted in appearance of opposite popular speech of Russian – the Russian-Ukrainian surzhyk. The normal functioning of language provides simultaneous coexistence of literary language as well as spoken language and different forms of slang (professional, young peoples’ and so on).

As it is well known, an enormous quantity of English words with new meanings burst into our language because of the total globalization. The great number of these words are the special terms that enlarge the volume of different Ukrainian professional vocabularies. However, there are many cases when speakers prefer to use the anglicized hybrid forms instead their adequate Ukrainian equivalents. The abundance of such cases testifies to an inadequate language persistence of Ukrainians and put obstacles in the normal functioning of their language.

Key words: linguistic competence, interference, Ukrainian-Russian surzhyk, Russian-Ukrainian surzhyk, young peoples’ slang, globalization, language persistence.

Стаття надійшла до редколегії 10 вересня 2018 року
Прийнята до друку 6 листопада 2018 року